

PRACOWNIA PROJEKTOWA

ARCHITEKT BARBARA SARNA

15-213 Białystok ul. A. Mickiewicza 7 lok. 5 tel./fax 85 6752274

NAZWA OBIEKTU BUDOWLANEGO: **PRZEBUDOWA I REMONT ISTNIEJĄCEGO
BUDYNKU OŚRODKA REHABILITACJI
DZIENNEJ W KISIELNICY WRAZ
Z ZAGOSPODAROWANIEM TERENU ORAZ
TOWARZYSZĄCĄ INFRASTRUKTURĄ
TECHNICZNĄ**

RODZAJ OPRACOWANIA: **PROJEKT WYKONAWCZY**

ADRES INWESTYCJI: **Kisielnica, gm. Piątnica
obręb 0015 Kisielnica, jednostka ewidencyjna Kisielnica
dzi. ewid. nr 155/18**

INWESTOR: **SZPITAL WOJEWÓDZKI im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego
ul. Al. Piłsudskiego 11
18-404 Łomża**

KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO **VIII**

AUTORZY :

ARCHITEKTURA :

mgr inż. arch. Barbara Sarna Bł 160/90

mgr inż. arch. Paulina Dubicka 12/PDOKK/2016

współpraca: mgr inż. arch. Michalina Miakisz

Białystok –12. 12. 2017 r.

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA

I. CZĘŚĆ OPISOWA

OPIS DO PROJEKTU ZAGOSPODAROWANIA TERENU

1. Przedmiot inwestycji – str. 4
2. Istniejący stan zagospodarowania działki – str. 4
3. Projektowane zagospodarowanie działki – str. 4-5
4. Zestawienie powierzchni poszczególnych części zagospodarowania działki – str. 6
5. Ochrona konserwatorska – str. 6
6. Wpływ eksploatacji górniczej- str.6
7. Wpływ na środowisko – str.6-7
8. Obszar oddziaływania obiektu – str. 7-8

OPIS DO PROJEKTU ARCHITEKTONICZNO – BUDOWLANEGO

1. Przeznaczenie i program użytkowy – str. 8
2. Zestawienie pow. budynku -str. 8-9
3. Forma architektoniczna i funkcja – str.9-16
4. Rozwiązania budowlano- materiałowe – str.16-24
6. Układ konstrukcyjny- str. 24
7. Elementy budynku – str.24-25
6. Dostępność dla osób niepełnosprawnych – str. 26
7. Podstawowe dane technologiczne– str. 26
8. *Rozwiązania obiektu liniowego-nie dotyczy (zgodnie z DZ.U.Poz.462 z dn.27.04.2012)*
9. Rozwiązania zasadniczych elementów wyposażenia budowlano-instalacyjnego /
Rozwiązania i sposób funkcjonowania zasadniczych urządzeń instalacji technicznych-
10. Dane techniczne obiektu charakteryzujące wpływ obiektu na środowisko- str. 27-28
11. Analiza możliwości racjonalnego wykorzystywania odnawialnych źródeł energii - str.28
12. Warunki ochrony przeciwpożarowej – str. 28-35

II. CZĘŚĆ RYSUNKOWA str. 36-55

1. Projekt zagospodarowania terenu
2. Elewacje wschodnia – stan istniejący
3. Elewacja wschodnia – kolorystyka

4. Elewacje północna – stan istniejący
5. Elewacja północna – kolorystyka
6. Elewacje zachodnia– stan istniejący
7. Elewacja zachodnia – kolorystyka
8. Elewacje południowa – stan istniejący
9. Elewacja południowa - kolorystyka
10. Rzut parteru
11. Rzut piętra
12. Rzut poddasza
13. Rzut dachu
14. Przekrój A-A
15. Przekrój B-B
16. Ścianka drewniana
17. Ścianka murowana
18. Zestawienie stolarki okiennej
19. zestawienie stolarki drzwiowej wewnętrznej
20. zestawienie stolarki drzwiowej zewnętrznej

I. CZĘŚĆ OPISOWA

OPIS DO PROJEKTU ZAGOSPODAROWANIA TERENU

1. PRZEDMIOT INWESTYCJI

Przedmiotem inwestycji jest przebudowa remont i rewaloryzacja istniejącego budynku na terenie ośrodka rehabilitacji dziennej, ukształtowanie terenu, projektowana powierzchnia utwardzona, parkingi, elementy małej architektury wraz z towarzyszącą infrastrukturą techniczną, położoną w m. Kisielnica, gm. Piątnica, działka nr ewid. 155/18.

2. ISTNIEJĄCY STAN ZAGOSPODAROWANIA DZIAŁKI

Obecnie teren jest częściowo zabudowany, znajduje się tu przedmiotowy budynek spichlerza- murowany 3ćw. XIX wieku, objęty ochroną konserwatorską. Obszar stanowią grunty oznaczone B-PsIII (użytki rolne zabudowane) oraz PsIII (pastwiska trwałe). **Uzyskano w zakresie inwestycji na terenie Ośrodka wyłączenie tych gruntów z produkcji rolnej.** Działka ma nieregularne kształty. Teren od strony północnej sąsiaduje z działką 155/19, na której zlokalizowane są budynki gospodarcze oraz z działką o nr geod. 155/13, będącą drogą polną. Od strony zachodniej sąsiaduje z niezabudowaną działką o nr 155/14 oraz od strony południowej z niezabudowaną działką o nr 163/1. od strony wschodniej graniczy z działką 155/20 będącą drogą gminną. Teren posiada uzbrojenie: wodociągowe (poprzez sieć i istniejącą studnię) i elektroenergetyczne. Na działce znajduje się istniejący hydrant.

3. PROJEKTOWANE ZAGOSPODAROWANIE DZIAŁKI

W bezpośrednim sąsiedztwie zabytkowego parku, planowana jest inwestycja pozwalająca na rozwój ośrodka rehabilitacyjnego. W pierwszym etapie była zaprojektowana kryta ujeżdżalnia dla koni, która funkcjonalnie łączy się z istniejącym budynkiem dawnego spichlerza, a obecnej stajni. Budynek spichlerza usytuowany jest w zachodniej części założenia dworsko – ogrodowego. Jest to obiekt murowany, dwukondygnacyjny, z dachem dwuspadowym. Dawny spichlerz obecnie został przekształcony w ośrodek jazdy konnej, rehabilitacyjnej dla dzieci. Zachowany budynek jest elementem dominującym, który determinuje układ terenu. Projektowana kryta ujeżdżalnia jest dodatkowym, znaczącym obiektem, który pozwoli na lepsze funkcjonowanie ośrodka rehabilitacyjnego. Z uwagi na funkcję, dostępność oraz powiązanie z istniejącą stajnią, budynek ujeżdżalni sytuowany jest w południowo – zachodniej części posesji. Zaplanowane gabaryty budynku tworzą na planie długi prostokąt biegnący wzdłuż wschodniej granicy terenu.

Zbliżenie do budynku stajni pozwoli na skomunikowanie i powiązanie funkcji. Przyjęty układ w terenie jest racjonalny, zarówno pod względem obecnej funkcji jak i myślenia o zagospodarowaniu w okresie historii założenia. Miejsce ujeżdżalni, wg opracowań historycznych, zajmowała kiedyś, w okresie świetności folwarku, stodoła, prawdopodobnie o zbliżonych proporcjach rzutu. Obecne wprowadzenie w tym miejscu kubatury ujeżdżalni jest powtórzeniem układu z czasów świetności założenia. Budynek ujeżdżalni ma za zadanie przejąć wprowadzenie do ośrodka, stąd też zaprojektowano przy nim dojazd i parkingi obsługujące. Budynek istniejący stajni po rewaloryzacji i przebudowie przejmie zasadniczą funkcję stajni.

Na przed działce o nr geod. 155/18 obok dawnego spichlerza, objętego niniejszym opracowaniem projektuje się budynek ujeżdżalni dla koni wraz z magazynem siana. Opracowywany teren objęty jest zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Uchwała nr 228/XXXVIII/06 Rady Gminy Piątnica z dnia 18 października 2006r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Piątnica dotyczącego obszaru położonego we wsi Kisielnica.

Przebudowywany budynek leży w strefie ścisłej ochrony konserwatorskiej „B” – **zabytkowy zespół dworsko - parkowy** oraz na terenie oznaczonym **31UI*ZP**, gdzie **UI** oznacza zabudowę usługową, **ZP** oznacza teren zieleni urządzonej – zieleni parkowej.

Teren jest zróżnicowany, ukształtowanie terenu zmienia się w miejscu dojścia do obiektu.

Dojazd na posesję odbywa się poprzez projektowany zjazd z drogi gminnej (dz. o nr geod. 155/20). Zarówno dojazdy jak i dojścia będą utwardzone, bez krawężników przy przejściach dla pieszych, umożliwiające poruszanie się dla osób niepełnosprawnych. Przed istniejącym obiektem zabytkowym zaprojektowano plac manewrowy. Miejsca postojowe zaprojektowano w ilości 24 sztuk oraz 6 sztuk dla osób niepełnosprawnych.

Miejsce na odpady komunalne zgodnie z rysunkiem projektu zagospodarowania terenu, usuwane będą za pośrednictwem wyspecjalizowanych służb.

Zasilanie inwestycji w energię elektryczną będzie prowadzone na warunkach PGE Dystrybucja S.A. oddział Białystok. Energia ciepła będzie na bazie instalacji elektrycznej. Działka podłączona jest do sieci wodociągowej oraz posiada studnie. Na działce zaprojektowano oczyszczalnię ścieków. Wody opadowe będą odprowadzane powierzchniowo na terenie działki inwestora.

4. ZESTAWIENIE POWIERZCHNI POSZCZEGÓLNYCH CZĘŚCI ZAGOSPODAROWANIA DZIAŁKI

POWIERZCHNIA DZIAŁKI	11000 m²	100 %
POWIERZCHNIA ZABUDOWY w tym:	2569,85 m ²	23,36 %
istniejącej przebudowywanej stajni	510,97 m ²	
projektowanej ujeżdżalni	1963,91 m ²	
projektowanego magazynu siana	95,07 m ²	
POWIERZCHNIA UTWARDZONA w tym:	1710,48 m ²	15,55 %
parkingi	429,60 m ²	
dojścia i dojazdy	1235,77 m ²	
istniejące utwardzenie	45,11 m ²	
POWIERZCHNIA BIOLOGICZNIE CZYNNA	6719,57 m ²	61,09 %
POWIERZCHNIA WYŁĄCZONA Z PRODUKCJI ROLNEJ	6311,90 m ²	57,38 %

5. OCHRONA KONSERWATORSKA

Działka zawiera się w strefie ścisłej ochrony konserwatorskiej „B”

6. WPŁYW EKSPLOATACJI GÓRNICZEJ

Działka nie znajduje się na terenie górniczym.

7. WPŁYW NA ŚRODOWISKO

Teren planowanej inwestycji nie ma negatywnego wpływu na istniejące obiekty sąsiednie. Inwestycja nie wywiera negatywnego wpływu na środowisko. Projektowane budynki nie będą stwarzać uciążliwości z zakresu hałasu, i emisji innych związków, dla zabudowy mieszkaniowej położonej na działkach sąsiednich. Inwestycja, poprzez swój zakres nie wprowadzi zagrożeń dla środowiska, użytkowników oraz swojego otoczenia.

Projektowane roboty budowlane w planowanych obiektach nie wpłyną negatywnie na środowisko naturalne, nie stworzą zagrożeń dla środowiska, ani użytkowników istniejących w sąsiedztwie obiektów budowlanych.

Projektowane roboty budowlane nie są zaliczane do przedsięwzięć mogących znacząco i/lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

8. OBSZAR ODDZIAŁYWANIA

1. Obszar oddziaływania obiektu i planowanej inwestycji – zamyka się w granicach terenu inwestycji, działki o nr geod.155/18.

2. W niniejszym projekcie zastosowano rozwiązania chroniące interesy osób trzecich, m.in. przed:

- a) pozbawieniem: dostępu do drogi publicznej, możliwości korzystania z wody, kanalizacji, energii elektrycznej i ciepłej oraz środków łączności;
- b) uciążliwościami powodowanymi przez hałas, wibracje, zakłócenia elektryczne, promieniowanie;
- c) zanieczyszczeniami powietrza, wody i gleby.

3. w związku z przebudowywanym budynkiem, nie będą występowały uciążliwości związane z eksploatacją tego obiektu, emisja wibracji i promieniowania w tym jonizującego, nie powstaje również pole elektromagnetyczne. Przebudowywany budynek, nie będzie źródłem hałasu, zatem nie spowodują zmian w klimacie akustycznym otoczenia.

4. Teren inwestycji nie znajduje się na terenie górniczym.

5. Selekcjonowane odpady stałe i śmieci, gromadzone będą w pojemnikach, i odbierane przez wyspecjalizowaną firmę.

6. Przebudowywany budynek, w warunkach normalnej eksploatacji, nie stwarza zagrożenia pożarowego.

7. W projekcie budynku spełnione są wymagania §12 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich pomieszczenia z dn. 18 IX 2015r. (Dz. U. poz. 1422). Od granic zachowane są wymagane odległości min. 3m w przypadku ściany bez otworów i min. 4m, kiedy ściana posiada otwory.

8. Omawiany budynek jest budynkiem niskim o wysokościach do 12 m. Wysokość przesłaniania jest mniejsza niż odległość między istniejącym budynkiem, a hipotetyczną zabudową na działkach sąsiednich, stąd też spełnione jest kryterium wynikające z §13 warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

9. Przebudowywany budynek zaliczone są do kategorii zagrożenia ludzi ZL III i PM..

Całość jest zgodna z wytycznymi zawartymi w § 271-273 warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie pod względem bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

10. Ukształtowanie terenu nie zmienia się. Wody opadowe będą spływały na własną działkę.

W świetle powyższych ustaleń projektowana inwestycja na działce o nr wid. 155/18, nie wpływa negatywnie na sąsiednie działki o nr ewid. 155/14, 155/13, 155/19, 155/20 oraz 163/1.

Obszar oddziaływania inwestycji obejmuje działkę inwestycyjną 155/18.

OPIS DO PROJEKTU ARCHITEKTONICZNEGO – BUDOWLANEGO

1. PRZEZNACZENIE I PROGRAM UŻYTKOWY OBIEKTU BUDOWLANEGO :

SZEROKOŚĆ ELEWACJI FRONTOWEJ	35,36 m
WYSOKOŚĆ OBIEKTU OD POZIOMU ZEROWEGO	11,36 m
KĄT NACHYLENIA DACHU	33°
KUBATURA	4541,30 m³
POWIERZCHNIA ZABUDOWY ISTNIEJĄCEJ	510,97 m²

2. ZESTAWIENIE POWIERZCHNI BUDYNKU:

<u>Lp</u>	<u>pomieszczenia parteru</u>	<u>posadzka</u>	<u>m2</u>
0.1	hol	płytki ceramiczne	17.62
0.2	komunikacja	płytki ceramiczne	85.80
0.3	boks 1	mata	12.28
0.4	boks 2	mata	14.17
0.5	magazyn	płytki ceramiczne	9.60
0.6	boks 3	mata	8.36
0.7	boks 4	mata	8.33
0.8	boks 5	mata	12.25
0.9	boks 6	mata	12.25
0.10	boks 7	mata	12.25
0.11	magazyn	płytki ceramiczne	10.41
0.12	boks 8	mata	13.26
0.13	boks 9	mata	13.26
0.14	boks 10	mata	13.26

0.15 boks 11	mata	13.26
0.16 boks 12	mata	8.10
0.17 boks 13	mata	8.10
0.18 szatnia	płytki ceramiczne	60.27
0.19 korytarz	płytki ceramiczne	16.59
0.20 siodlarnia	płytki ceramiczne	17.31
0.21 pokój socjalny	płytki ceramiczne	7.98
0.22 wiartołap	płytki ceramiczne	6.82
0.23 śluza	płytki ceramiczne	11.46
0.24 wc	płytki ceramiczne	1.21
0.25 łazienka	płytki ceramiczne	5.71

suma powierzchni 399.91

<u>Lp</u>	<u>pomieszczenia piętra</u>	<u>posadzka</u>	<u>m2</u>
1.1	komunikacja	wykładzina	26,17
1.2	pokój1	wykładzina	20,51
1.3	łazienka1	płytki ceramiczne	4,76
1.4	pokój2	wykładzina	17,64
1.5	łazienka2	płytki ceramiczne	4,76
1.6	pokój3	wykładzina	25,29
1.7	łazienka3	płytki ceramiczne	5,07
1.8	pokój4	wykładzina	21,31
1.9	łazienka4	płytki ceramiczne	3,23

suma powierzchni 128,74

3. FORMA ARCHITEKTONICZNA I FUNKCJA

Rys historyczny

Kisielnica, to dawne dobra, które w okresie II połowy XIX w. składały się z kilku folwarków i wsi Kisielnica. Pod koniec XIX w. mówiono o 27 budynkach murowanych. Ostatnim z dziedziców był Bogdan Kisielnicki. Podczas II Wojny Światowej Majątkiem administrowali Niemcy. Dopiero w 1944 r. majątek uległ zniszczeniu, został przejęty na cele reformy rolnej. Okres powojenny był bardzo niełaskawy, zniszczono charakter i dorobek miejsca tworzonego przez jedną rodzinę od ponad 500 lat. Obecnie trudno dokładnie odczytać dawny układ i wygląd majątku. Zespół folwarczny we wsi Kisielnica, to pozostałości po majątku, który na terenie obejmował wg zapisów

12 obiektów kubaturowych gospodarstwa położonych przy rozległym parku. Wszystkie budynki założenia dworsko – folwarcznego były murowane z cegły i kamienia. Z uwagi na całkowite zniszczenia budynków inwentarskich, niewiele można powiedzieć o formie architektonicznej obiektów. Z podwórza gospodarczego zachowany został w całości jedynie spichlerz. Pozostałe nieliczne zabudowania są w stanie szczątkowym. Podwórze gospodarcze było duże z zabudowaniami skupionymi w układzie czworokąta.

Teren dawnego parku obecnie jest zaniedbany, z dawnego bogatego drzewostanu pozostały nieliczne okazy. Nie zachowały się ślady alejek....

Na podstawie Decyzji z 1981 r. wpisano założenie parkowe w Kisielnicy do rejestru zabytków.

Opis stanu istniejącego

Obecnie na części posesji, która objęta będzie opracowaniem, pozostał po dawnych zabudowaniach jedynie spichlerz, który usytuowany jest w zachodniej części założenia dworsko – ogrodowego. Zachowany budynek jest elementem dominującym, który determinuje układ terenu. Jest to obiekt murowany, dwukondygnacyjny, z dachem dwuspadowym. Kondygnacja naziemna jest wyższa i dominująca, druga kondygnacja zdecydowanie niższa podkreślona wąskimi oknami w układzie poziomym. Elewacja frontowa, wschodnia z główną osią podkreślona pojedynczą facjatą w dachu. Główna oś ujęta jest dwoma pilastrami obrysującymi dwie kondygnacje. Układ pilastrów powtórzony jest symetrycznie po obu stronach osi głównej. Również narożniki budynku są opilastrowane. Cała kubatura przecięta jest gzymsem międzykondygnacyjnym. Ściany drugiej kondygnacji również zakończone są gzymsem. Okna wyższej kondygnacji podkreślone są podokiennikami. Dach dwuspadowy od strony frontowej przecięty facjatą pokryty jest eternitem. Więźba dachowa drewniana słupowo kleszczowa z zastrzałami. Strop na parterem i piętrze drewniany, oparty na belkach i słupach. Stolarka drewniana i stalowa z różnych okresów remontowych. Budynek jest użytkowany i nosi ślady wielokrotnych remontów, wzmocnień i przebudów. Dostosowywanie do obecnej funkcji nie zatarło zarówno bryły jak i detalu dawnego spichlerza. Planowana modernizacja jest też nowym dostosowaniem do założeń współczesnej funkcji jak i jest również dostosowaniem do wymagań obowiązujących przepisów.

WIDOK OD STRONY FRONTOWEJ BUDYNKU

CZEŚĆ FRONTOWA BUDYNKU

ELEWACJA BOCZNA

WEJŚCIE BOCZNE DO BUDYNKU

ELEWACJA BOCZNA

FRAGMENT POMIESZCZENIA PARTERU

WIDOK POMIESZCZENIA W PIWNICY

WIDOK POMIESZCZENIA W PIWNICY

WIEŻBA DACHOWA

Funkcja obiektu

Obecnie dawny spichlerz pełni funkcje dziennego ośrodka rehabilitacji konnej dla dzieci. Funkcja ta od wielu lat pozostaje. Budynek łączy funkcje stajni i zaplecza socjalno –biurowego.

Po zaprojektowaniu towarzyszącej krytej ujeżdżalni dla koni wraz pomieszczeniami uzupełniającymi dawny spichlerz przede wszystkim przejmie funkcję stajni. Projektowana wcześniej w bezpośrednim sąsiedztwie, powiązana funkcjonalnie ze stajnią, kryta ujeżdżalnia dla koni jest dodatkowym, znaczącym obiektem, który pozwoli na lepsze funkcjonowanie ośrodka rehabilitacyjnego. Zbliżenie ujeżdżalni do budynku stajni pozwoli na skomunikowanie i powiązanie nowych funkcji. W budynku istniejącym powiększono ilość boksów dla koni. Układ boksów i ich wielkość wprowadza lepsze warunki przestrzenne dla zwierząt. Zaprojektowano pomieszczenia towarzyszące, siodlarnię, szatnię, pomieszczenie socjalne. Z uwagi na bardzo zły stan techniczny niewielkiego podpiwniczenia (pomieszczenia niskie, bez izolacji, zagrzybione, z dodatkowymi wbudowanymi współczesnymi słupami, które wzmacniały istniejącą konstrukcję) w części budynku oraz z uwagi na barierę różnicy wysokości pomiędzy częściami budynku zlikwidowano podniesiony strop nad istniejącą częścią piwniczną i wyrównano poziomy wewnątrz obiektu. Funkcjonowanie w jednym poziomie pozwoli na dostęp pacjentów do strefy stajni i udział terapeutyczny w kontaktach z końmi. Nad częścią socjalną umieszczono cztery pokoje gościnne. Korekta funkcji w pełni pozwala na zachowanie istniejącego układu bryły, układu elewacji oraz otworów okiennych i drzwiowych. Detal elementów budynku po rewaloryzacji pozostanie niezmieniony. Uporządkowanie stolarki drzwiowej i okiennej, wykonanie jej w tradycyjnych materiałach, drewnie, podkreśli zabytkowy charakter obiektu.

Ciepłe kolory, tynk, to wszystko ma stworzyć klimat stabilności i bezpieczeństwa.

4. ROZWIĄZANIA BUDOWLANO - MATERIAŁOWE

Obiekt należy do pierwszej kategorii geotechnicznej. Warunki gruntowe w podłożu terenu są proste.

Prace prowadzone na zewnątrz - dotyczą naprawy i oczyszczenia elewacji, naprawy płyty balkonowej, wymiany stolarki okiennej i drzwiowej, wykonania nowej kolorystyki elewacji. Wyremontowane i odtworzone będą zniszczone elementy wystroju elewacji. Budynek otrzyma nowe pokrycie dachowe – blacha kształtowana na rąbek, zostanie naprawiona i poddana konserwacji więźba dachowa oraz zmiana schodów zewnętrznych i balustrady od strony elewacji bocznej.

Prace wewnątrz budynku polegają na zmianie układu boksów dla koni i pomieszczeń towarzyszących, wykonaniu nowych ścianek działowych schodów wewnętrznych, posadzek wykończeń ścian i strop, wykonaniu nowych instalacji wewnętrznych.

4.1. Prace demontażowe

- wykucie nowych otworów -zgodnie z częścią graficzną projektu
- wykonanie przebić instalacyjnych zgodnie z częścią branżową
- demontaż istniejącego pokrycia dachowego oraz obróbek blacharskich
- demontaż części zniszczonych istniejących elementów więźby dachowej
- skucie odspojonych i uszkodzonych tynków na elewacjach
- demontaż istniejących rur spustowych
- demontaż istniejących parapetów zewnętrznych
- demontaż instalacji wewnętrznych i zewnętrznych
- rozbiórka istniejącego stropu nad piwniczką
- rozbiórka istniejących schodów zewnętrznych i balustrad
- demontaż drewnianych schodów wewnętrznych
- demontaż pochylni dla osób niepełnosprawnych
- demontaż posadzek
- rozbiórka ścianek działowych wg części graficznej
- demontaż stolarki okiennej i drzwiowej
- wykonanie wykopów do głębokości fundamentów wzdłuż elewacji
celem odsłonięcia ścian fundamentowych i wykonania izolacji pionowej ścian
fundamentowych

4.2. Prace budowlane zewnętrzne

Z uwagi na duży zakres prac renowacyjnych – całość elewacji, w trosce o skuteczność działań renowacyjnych, przyjęto w rozwiązaniach projektowych wykonanie izolacji poziomej metodą iniekcji, jak również izolacji pionowej. Wykonanie tych izolacji pozwoli na renowację elewacji bez niebezpieczeństw oddziaływania podciąganej wilgoci na ściany zewnętrzne zabytkowego budynku.

Iniekcyjne wykonanie izolacji poziomej na wskazanych w części graficznej fragmentach

Technologię izolacji przyjęto na podstawie technologii MC-Bauchemie . Do iniekcji można zastosować technologie równoważne.

Proponowane rozwiązanie

Należy wykonać przesłoną poziomą metodą iniekcji. Należy zastosować materiały zdolne do spenetrowania muru oraz zaprawy spoinującej.

Materiał:

MC-Injekt GL 95 – wielokomponentowa żywica akrylowa. Materiał po związaniu tworzy pakietową strukturę przestrzenną zdolną do przyjmowania wody z zewnątrz. Równocześnie struktura ta stanowi nieprzenikalną dla wody barierę.

Przygotowanie iniekcji

MC-Injekt GL-95 jest substancją wielokomponentową, którą mieszać należy w miejscu aplikacji. Bezpośrednio przed aplikacją materiał doprowadza się do postaci dwukomponentowej (dwa oddzielne pojemniki).

Komponent A składa się z komponentów A1, A2 i A3. Komponentem B jest proszek, który rozpuszcza się w wodzie. Ilość komponentu B rozpuszczonego w wodzie określa szybkość przebiegu reakcji. Przy temp + 5⁰ C czas reakcji wydłuża się ośmiokrotnie w stosunku do temp. + 20⁰ C . Do iniekcji MC-Injekt GL-95 stosowane są pompy dwukomponentowe. Ciśnienie robocze określone jest indywidualnie dla konkretnego przypadku zastosowania.

Wykonanie uszczelnienia w strefie izolacji

Materiał iniekcyjny wprowadzany jest w konstrukcję ściany. W celu przeprowadzenia iniekcji wykonuje się nawierty w ścianę na całą 2/3 jej grubość. Typowe odwierty wykonuje się pod kątem 45⁰ w formie siatki w odstępach pomiędzy otworami rzędu 20cm. Otwory powinny posiadać średnicę ϕ 12 mm. Po wywierceniu otworów osadzamy w nich wbijane aluminiowe pakery. Poprzez zainstalowane pakery wprowadza się żywice iniekcyjną MC-Injekt GL 95. Należy ustalić taki czas żelowania aby rozprzestrzeniająca się w gruncie żywica pokonała ok. 2/3 drogi pomiędzy osadzonymi pakierami. Do wprowadzenia żywicy należy stosować pompę dwu komponentową.

Zakończenie prac iniekcyjnych

Po zakończeniu iniekcji wszystkie pakery usuwa się a otwory po nich zaślepia się szpachlówką MC-Fix ST.

Po wykonaniu izolacji pionowej, np. w systemie StoMurisol - mur istniejący, tynk wyrównawczy, izolacja pionowa bitumiczna, lub mineralna warstwa ochronna należy uszczelnić styk ze ścianą.

Uszczelnienie styku ścian zewnętrznych w strefie przyziemia

W wyniku obciążenia ścian wodą opadową występuje zawilgocenie na styku z opaską budynku i dojściem utwardzonym.

Dodatkowo należy wykonać uszczelnienie tych fragmentów profilując uzupełnienia w sposób taki by woda była odprowadzana od ściany materiałem trwale elastycznym, posiadającym wysoką odporność na działanie promieniowania UV, do połączeń dylatacyjnych na zewnątrz budynków.

Więźba dachowa i dach

Do wymiany przeznaczona całość pokrycia dachu zgodnie z częścią graficzną, architektoniczną. Więźba dachowa jest w dobrym stanie technicznym. Zgonie z ekspertyzą konstrukcyjną należy wymienić zniszczone elementy więźby dachowej.

Jeżeli podczas prac na dachu zostaną dostrzeżone zniszczone elementy drewniane inne niż w/w należy je wymienić.

Istniejącą konstrukcję dachu oraz nowe elementy i deskowanie należy zabezpieczyć przed owadami, grzybami i ogniem preparatem np. OGNIOCHRON, TYTAN lub równoważnymi do stanu nierozprzestrzeniającego ognia (klasa NRO).

Pokrycie dachu wykonać z blachy ocynkowanej, powlekanej, systemowej w układzie na rąbek w kolorze jak na kolorystyce elewacji.

Kominy należy otynkować i pomalować zgodnie z kolorystyką elewacji. Przy kominach na styku z dachem wykonać obróbkę z blachy. Czapki kominowe zabezpieczyć od góry blachą w kolorze dachu, otwory wentylacyjne osiatkować.

1. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH W ZAKRESIE REMONTU ELEWACJI

Podstawa opracowania:

- zakres prac określony przez Inwestora
- pomiary do celów projektowych

Zakres prac konserwatorskich

Prace konserwatorskie będą obejmowały wszystkie elewacje budynku.

Ogólne założenia programowo – materiałowe

Biorąc pod uwagę wartość obiektu i jego stan zachowania głównym założeniem konserwatorskim jest wykonanie konserwacji *zachowawczej*, dzięki której utrzymany zostanie aktualny wygląd architektoniczny. W ramach konserwacji technicznej i estetycznej zakłada się wykonanie szeregu zabiegów mających na celu przywrócenie trwałości technicznej, co w konsekwencji pozwoli także, na przywrócenie walorów estetycznych. Prace konserwatorskie i renowacyjne mają na celu przywrócenie zarówno estetyki jak zabezpieczenie przed dalszą

destrukcją oraz pełną rewaloryzację cech stylistycznych zabytkowej elewacji budynku, oryginalnego wystroju architektonicznego i wypraw elewacyjnych. Proponuje się zastosowanie tradycyjnych technik murarskich i sztukatorskich odpowiednich dla budynków zabytkowych, przy użyciu materiałów budowlanych opartych na naturalnych składnikach. Zagwarantuje to budowli spójność technologiczną i właściwe współdziałanie historycznej substancji budowlanej ze współcześnie wykonaną konserwacją.

POSTĘPOWANIE KONSERWATORSKIE PRZY RENOWACJI ELEWACJI

Budynek nie posiada izolacji poziomej, co wymaga w pierwszym etapie remontu działań w kierunku wykonania skutecznej izolacji poziomej w celu odcięcia wilgoci podciąganej kapilarnie. Z uwagi na możliwości techniczne proponuje się wykonanie przepony poziomej na bazie związków hydrofobujących hamujących kapilarne podciąganie wody. Izolację iniekcyjną opisano w pkt. 4.2.

Po dokonaniu wyboru systemu określonej firmy należy ściśle przestrzegać technologii opracowanej przez producenta. Poszczególne działania na elewacji opisano na bazie preparatów firmy Sto. Przyjęto systematykę prac na podstawie technologii firmy STO. Można zastosować technologie równoważne.

Przygotowanie podłoża

Usunąć istniejący, zniszczony i skorodowany tynk na fragmentach powierzchni ścian za wyjątkiem wystroju architektonicznego: gzymsów, podokienników. Roboty wykonywać ręcznie zwracając uwagę na detal architektoniczny.

Ręcznie usunąć całkowicie zniszczone cegły oraz cegły luźno związane z murem (te do powtórnego wmurowania w to samo miejsce), uzupełnić fugi zaprawą wapienno trasową.

Cegły oczyścić metodą mechaniczną – szczotkami drucianymi. Następnie (luźne elementy, fragmenty zaprawy) należy usunąć metodą hydrodynamiczną – myjką z wodą pod ciśnieniem.

Uzupełnić ubytki cegieł w partii parapetów. I gzymsów.

Z elementów wystroju architektonicznego gzymsów, podokienników usunąć wtórne warstwy (łuszczące się powłoki malarskie oraz obrzutkę cementową preparatem Sto-Abbeizer S94).

Zostawiane stare wyprawy tynkarskie lub odsłonięte miejscowo osłabione cegły mogą wymagać wzmocnienia przed nałożeniem kolejnych warstw. Należy zwrócić uwagę by preparat wzmacniający nie hydrofobizował w takim przypadku podłoża! Może się też okazać konieczna dezynfekcja podłoża zaatakowanych przez grzyby i glony. Przy ewentualnych starych farbach emulsyjnych może zajść konieczność ich usunięcia przy użyciu specjalnego środka

- **zmywanie starych powłok**

- **Sto Fassadenabbeizer** – specjalny, wodorozcieńczalnych preparat do usuwania starych warstw farb emulsyjnych

dezynfekcja

- **Sto ACTICIDE CL 1** (StoPrim Fungal) – specjalny preparat usuwający zniszczenia biologiczne i dezynfekujący podłoże

- **wzmacnianie podłoża**

- **StoPrim Grundex** – rozpuszczalnikowy preparat na bazie poliakrylanów w rozcieńczalniku organicznym; bardzo dobra penetracja i wzmocnienie podłoża – wszelkie tynki lub cegła. Rozcieńczony preparatem **StoFluid AF** 1:1, lub 1:2, nie hydrofobizuje powierzchni

- **rysy konstrukcyjne**

W przypadku występowania zarysowań ściany konieczne może być ich sklamrowanie

- **Sto-Rissfuller fein** - specjalna trwale elastyczna spoina do wypełniania rys konstrukcyjnych w technologii napraw metodą fugi dylatacyjnej

- **przekrycie stabilnych rys**

- **StoPrep Miral** – silikatowa warstwa szepna z wypełniaczami o zdolnościach przekrywania stabilnych rys skurczowych; również jako końcowa powłoka scalająca przy pozostawieniu starych, nośnych tynków bez konieczności dodatkowego szpachlowania powierzchni; możliwość fabrycznego barwienia

Wyprawy tynkarskie

Technologię zapraw należy przyjąć przede wszystkim na bazie wapna z dodatkiem trassu, w różnych modyfikacjach, zależnie od miejsca i wymaganych parametrów zapraw.

Zgodnie ze wszystkimi wytycznymi technologicznymi i konserwatorskimi – wyprawy tynkarskie, w szczególności tynki podkładowe, muszą mieć dopasowaną wytrzymałość do podłoża. Przyjmuje się tu najczęściej jako optymalne dla

tynków podkładowych wytrzymałość ok. 3-5MPa, dla tynków cokołowych ok. 8-10MPa z wyjątkiem tynków renowacyjnych.

- **tynki podkładowe** (uzupełnienie większych ubytków w tynku)

Dobór materiału jest uzależniony od rodzaju prac – przy pracach uzupełniających braki, zaprawa musi mieć szczególnie wysoką elastyczność i przyczepność do podłoża ze względu na niewielkie powierzchnie obrabiane z ręki. Przy większych powierzchniach, lub wymianach całkowitych starych tynków na nowe, zaprawy muszą posiadać optymalny skurcz i nie mogą być zbyt mocne w stosunku do starego podłoża.

□ **StoTrass WM 04** – zaprawa wapienno-trassowa do podkładu przy większych

grubościach tynku jako pierwsza warstwa; również jako szpryc i do warstw szpałdujących; posiada optymalną wytrzymałość ok. 5MPa, mały skurcz i niską alkaliczność (brak soli).

Sto-Faserputz (Elastyczny tynk wyrównawczy oraz wierzchni zawierający dodatek mikrowłókien, zalecany do podłoża mieszanych przy zabytkowych murach)

- **tynki cokołowe trasowe lub w przypadku zawilgocenia i zasolenia wykonać tynki**

WTA (do wys. ok. 2 m od podłoża)

StoTrass WM 04 (w przypadku braku obecności soli) –wapienno-trassowa zaprawa podkładowa szczególnie na zabytkowe podłoża

Tynki renowacyjne WTA – konieczne przy związkach soli obecnych w murze – ich układ oraz kolejność warstw jest uzależniona od stopnia zasolenia oraz do możliwej grubości warstw.

Przygotowanie podłoża

Istniejący zawilgocony tynk należy usunąć całkowicie do wysokości ok. 1m powyżej poziomu zawilgocenia, odpady natychmiast wywieźć. Za pomocą stalowej szczotki lub piaskowania starannie usunąć z powierzchni muru luźne cząstki, zanieczyszczenia, kurz, materiały bitumiczne i inne, zmniejszające przyczepność elementy.

W razie potrzeby wymienić uszkodzone cegły przemurowując na zaprawie trasowej WM 04, grube ubytki szpałdować na zaprawie WM 04. Glony zniszczyć przez zastosowanie **StoPrim Fungal**. Zakażenia grzybami odkażać **StoPrim Fungal**, przez obfite wymalowanie podłoża. W każdym przypadku należy ściśle przestrzegać instrukcji technologicznych stosowania tych preparatów. Silnie chłonne podłoża należy zwilżyć. Nanieść w sektorze muru zasolonego system tynku renowacyjnego, **pełny system tynków renowacyjnych WTA** (przy grubości około 3 cm) zgodnie z technologią zgodnie z systemem (3 warstwowo). Grubość warstw będzie wynikać ze stopnia zasolenia i grubości istniejących tynków.

Obrzutka pod tynki renowacyjne WTA i inne tynki podkładowe - StoMurisol VS (wstępna obrzutka stanowiąca pomost dla ułatwienia przyczepności następnych warstw, nakładana w grubości około 0,5 cm w sposób brodawkowy, tak by powierzchnia muru była przykryta tylko w 50 %).

II warstwa tynku renowacyjnego WTA

Szerokoporowa, magazynująca i wyrównawcza zaprawa tynkarska w systemie tynków renowacyjnych wg WTA

StoMurisol GP (warstwa wyrównująca (magazynująca) zakładana przy większych grubościach tynku. Zakładamy w grubości min. 1 cm, max. 2 cm w jednej warstwie.

III warstwa tynku renowacyjnego WTA

Szerokoporowa, hydrofobowa tynkarska zaprawa renowacyjna zgodna z wytycznymi Instrukcji WTA R CS II wg PN-EN

998-1 **StoMurisol SP weiss**, minimalna grubość tynku StoMurisol SP weiss może wynosić 1,5cm

- **powłoka końcowa:** StoMurisol SP weiss może być pokrywany zgodnie z wytycznymi WTA wyprawami lub farbami o bardzo dobrej paroprzepuszczalności ($sd < 0,2$ m) oraz wysokiej hydrofobowości w przypadku zewnętrznych warstw cokołowych - współczynnik nasiąkliwości $w < 0,2$ kg/m²h^{1/2} dla farb oraz $w < 0,5$ kg/m²h^{1/2} dla tynków mineralnych).

Zaleca się powierzchnię nawierzchniowo zamknąć warstwą tynku hydrofobowego z dodatkiem włókien **Tubag Sanier-Haft Filz** W przypadku uzupełnienia tynków o dużej grubości (6 do 8 cm) konieczne zastosować na 2/3 grubości tynku **Siatkę (podtynkową) Ledóchowskiego nierdzewna lub ocynkowana mocowana do muru na dyblach, dotyczy także uzupełnień** o dużej grubości (6 do 8 cm) przy profilach dekoracyjnych: gzymsy, opaski itp. (tzw. Wyprowadzenie rdzenia profilu).
profile i detal architektoniczny

- **renowacje (rekonstrukcje) wykonane metodą narzutową**

Drobne ubytki w profilach ciągnionych: gzymsach między kondygnacyjnych, wykonać ściśle na wzór istniejących, techniką ciągnioną z narztu,. Zaleca się stosowanie specjalistycznych zapraw do naprawy i renowacji sztukaterii na elewacjach firmy STO (do wytwarzania rdzeni, profili i gzymsów /StoTrass WM 04/ do wykańczania profili i gzymsów /Sto Murisol ZSW Zaprawa sztukatorska/.

Farby elewacyjne

StoLotusan Color – mikrosilikonowa farba elewacyjna posiadająca podwyższoną zdolność samozmywania

Kolorystyka poszczególnych elewacji została zawarta w części graficznej projektu.

UWAGA:

Przed przystąpieniem do prac konserwatorskich należy zaznajomić się z programem prac konserwatorskich i kartami technicznymi materiałów.

Ewentualne pytania kierować do konserwatora pełniącego nadzór nad pracami.

Wszystkie działania konserwatorskie muszą być poprzedzone próbami wykonanymi w nieekspozowanych miejscach, pod nadzorem konserwatora prowadzącego.

Wszelkie prace budowlane należy prowadzić pod nadzorem osób uprawnionych .

Wszelkie użyte materiały powinny mieć odpowiednie certyfikaty i atesty.

Odstępstwa od projektu należy uzgadniać w ramach nadzorów autorskich.

6. UKŁAD KONSTRUKCYJNY -- zgodnie z opisem w projekcie konstrukcji

7. ELEMENTY BUDYNKU

ELEMENTY ZEWNĘTRZNE BUDYNKU

Skład warstw ścian zewnętrznych podano w części graficznej projektu.

- schody zewnętrzne wykończone płytkami ceramicznymi antypoślizgowymi w kolorze grafitowym,
- balustrada balkonu i schodów zewnętrznych stalowa, zabezpieczona anykorozyjnie, malowana w kolorze czarnym, wg części graficznej projektu
- rury i rynny spustowe z blachy powlekanej w kolorze dachu, RAL 7024
- parapety zewnętrzne- z blachy w kolorze brązowym RAL 7024
- naprawa balkonu – np. na bazie preparatu STOPUR 200, po uprzednim oczyszczeniu i zabezpieczeniu istniejącego zbrojenia oraz reprofilacji płyty balkonowej

STOLARKA DRZWIOWA I OKIENNA

Stolarka okienna i drzwiowa drewniana kolorze dębu wg wykazu stolarki Wymiary otworów okiennych i drzwiowych należy sprawdzić w naturze!

ELEMENTY WEWNĘTRZNE BUDYNKU

Skład warstw stropowych i połaci dachowych podano na rysunkach przekrojowych w części graficznej projektu.

- parapety wewnętrzne z konglomeratu w kolorze beżowym
- posadzki wykonać zgodnie z oznaczeniem na rysunkach
- w pomieszczeniach socjalnych stajni wykonać docieplenie płytami klimatycznymi od strony wewnętrznej
- wykończenie stopni schodów wewnętrznych płytkami ceramicznymi antypoślizgowymi w kolorze grafitowym
- balustrada o wys. 110 cm stalowa malowana w kolorze beżowym
- boksy z elementów stalowych, drewnianych z fragmentami ścianek murowanych z cegły klinkierowej o wyglądzie starej cegły, wg części graficznej projektu
- w boksach na betonowej posadzce należy ułożyć maty izolujące przeznaczone dla koni

- istniejącą drewnianą konstrukcję stajni oraz nowe, wymienione elementy należy zabezpieczyć przed owadami, grzybami i ogniem preparatem np. OGNIOCHRON , TYTAN lub równoważnymi do stanu nierozprzestrzeniającego ognia (klasa NRO).
- w części socjalnej i w części na I piętrze z pokojami gościnnymi konstrukcję obudować płytami gkf do stanu odporności ogniowej oznaczonej w części graficznej projektu zgodnie z układem atestowanym producenta np. Rigips, lub równoważnie; szczegóły ścian działowych i obudów przeciwpożarowych tj. posadowienia ścian działowych, połączeń bocznych ze ścianami i górnych ze stropem masywnym – wg typowych schematów systemu (np. systemu Rigips, lub równoważnych).
- we wnętrzach budynku – zgodnie z dyspozycją Inwestora – wykonać remont, uzupełnienia i nowe wewnętrzne tynki ścian i sufitów pomieszczeń; uwaga: przy remoncie tynków należy uwzględnić technologię oraz kolejność demontażu i wykonania instalacji;
należy skuć wszystkie odstające, niezwiązane z murami stare tynki, a przede wszystkim tynki pomieszczeń, w szczególności, gdzie stwierdzono zawilgocenie i zasolenie ścian zewnętrznych na murach wewnętrznych; powierzchnie murów, po usunięciu starych i niestabilnych tynków powinny być oczyszczone; podłoże musi być nośne, czyste, stabilne i wolne od zabrudzeń i substancji zmniejszających przyczepność; w miejscach gdzie stwierdzono zawilgocenie i zasolenie ścian zewnętrznych, na murach wewnętrznych pomieszczeń – należy wykonać tynki renowacyjne WTA (magazynujące sole), zgodnie z technologią systemu wybranego producenta – np. systemu Sto-ispo lub równoważne; szkodliwe sole budowlane zneutralizować roztworem impregnującym do neutralizacji soli budowlanych; likwidacja ewentualnych biologicznych skażeń podłoży mineralnych w postaci np.: bakterii i grzybów pleśniowych; szerokie spoiny i dziury czy zagłębienia w murze wypełnić tynkiem renowacyjnym – np. Sto-Murisol SP weiss WTA, lub równoważnym. , a następnie malować farbami paroprzepuszczalnymi, silikatowymi
- malowanie w części socjalnej i gościnej wykonać farbami lateksowymi w kolorach ustalonych w ramach nadzorów autorskich
- wszystkie pomieszczenia higieniczno – sanitarne oraz szatnie należy wyłożyć płytkami ceramicznymi, łatwo zmywalne do wysokości 2,0m.; w pomieszczeniach wykonać wpusty podłogowe wg rysunków branżowych instalacji wod.-kan. Posadzki wykonać jako antypoślizgowe.

Uwaga:

Wszelkie prace budowlane należy prowadzić pod nadzorem osób uprawnionych. Wszelkie użyte materiały powinny mieć odpowiednie certyfikaty i atesty.

Odstępstwa od projektu należy uzgadniać w ramach nadzorów autorskich.

21. DOSTĘPNOŚĆ DLA OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

Budynek dostosowany jest do użytkowania przez osoby niepełnosprawne.

Z zewnątrz dostęp do budynku jest poprzez wejście główne, terenem ukształtowanym bez progów do wejścia głównego. Ukształtowanie terenu zaprojektowano jako łatwo dostępne dla osób niepełnosprawnych. Cała komunikacja pozioma odbywa się przez i korytarze umożliwiające dotarcie osobie niepełnosprawnej do poszczególnych pomieszczeń. W budynku nie będą zamontowane utrudnienia w formie progów czy schodów na powierzchniach poziomych.

Na projektowanym parkingu, wyznaczono miejsce postojowe dla osób niepełnosprawnych.

9. PODSTAWOWE DANE TECHNOLOGICZNE

Projektowany budynek pełni funkcje usługową. Przestrzeń na parterze została przeznaczona pod boksy dla koni oraz pod część socjalną.

Przewidywane zatrudnienie:

Na parterze przewidziano 2 osoby wykonujące pracę w stajni.

Przedstawione w projekcie rozwiązania funkcjonalne zapewniają wymagane przepisami warunki BHP i ergonomii użytkowania obiektu, co potwierdzone zostało uzyskaniem stosownej opinii właściwego rzeczoznawcy. Rozwiązania te zapewniają zgodność z wymaganiami przepisów zawartych w rozporządzeniu MPiPS z dnia 26 września 1997 r w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. Nr 129, póź. 844).

Wszystkie wyroby zastosowane w realizacji inwestycji powinny posiadać aktualne świadectwa lub certyfikaty dopuszczenia do stosowania, a wyroby ujęte w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia RM z dnia 9 listopada 1999 r (Dz. U. Nr 5 z 2000 r, póź. 53) - certyfikaty na znak bezpieczeństwa „B” lub sporządzone przez producenta deklaracje zgodności.

10 . ROZWIĄZANIA ZASADNICZYCH ELEMENTÓW WYPOSAŻENIA BUDOWLANO- INSTALACYJNEGO/ ROZWIĄZANIA I SPOSÓB FUNKCJONOWANIA ZASADNICZYCH URZĄDZEŃ INSTALACJI TECHNICZNYCH

10.1. W budynku przewiduje się instalację elektryczną:

- oświetlenia ogólnego
- oświetlenia ewakuacyjnego
- gniazd wtyczkowych 230V

- instalacje zasilania i sterowania urządzeń
- gniazd dedykowanych do zasilania komputerów
- instalacja sygnalizacji wzywania pomocy
- instalacja telewizji użytkowej CCT
- instalacja przeciwprzepięciowa
- odgromowa

10.2. W budynku przewiduje się instalację sanitarną:

W budynku przewiduje się instalację wody zimnej, kanalizacji sanitarnej i p.pożarowej, ogrzewania, wentylacji grawitacyjnej.

11. DANE TECHNICZNE OBIEKTU BUDOWLANEGO CHARAKTERYZUJĄCE WPŁYW NA ŚRODOWISKO

a/ zapotrzebowanie ilości wody , ilość, jakość i sposób odprowadzania ścieków

- ilość i sposób odprowadzania ścieków bytowych: 120 l / osobę/dobę do kanalizacji sanitarnej
- ilość i sposób odprowadzania wód opadowych z powierzchni utwardzonych (parkingi, chodniki , itp.): wody opadowe będą odprowadzane na terenie własnej działki

b/ emisja zanieczyszczeń gazowych, pyłowych i płynnych

Nie przewiduje się emisji zanieczyszczeń gazowych , pyłowych i płynnych

c/ rodzaj i ilość wytwarzanych odpadów

Odpady komunalne gromadzone będą w zamkniętych pojemnikach opróżnianych przez przedsiębiorstwa posiadające stosowne zezwolenia w tym zakresie. Odchody zwierzęce będą gromadzone w szczelnym zbiorniku i wywożone.

d/ właściwości akustyczne oraz emisja drgań, promieniowania

Nie przewiduje się zainstalowania maszyn i urządzeń emitujących hałas, zanieczyszczenia powietrza, odpady, ścieki, pola elektromagnetyczne lub innych elementów powodujących uciążliwości.

Realizacja przedsięwzięcia przewiduje zakup urządzeń energooszczędnych opartych na najnowocześniejszych technologiach. Oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia nie przekroczy standardów jakości środowiska poza granicami terenu realizacji projektu

e/ wpływ obiektu na istniejący drzewostan, glebę , wody powierzchniowe i podziemne

Inwestycja nie ma wpływu na istniejący drzewostan, glebę , wody powierzchniowe i podziemne.

11. ANALIZA MOŻLIWOŚCI RACJONALNEGO WYKORZYSTYWANIA ODNAWIALNYCH ŹRÓDEŁ ENERGII

Analiza możliwości racjonalnego wykorzystania odnawialnych źródeł energii:

- 11.1. Kotły na drewno: z uwagi na charakter obiektu, konieczność stałej obsługi oraz posiadania pomieszczenia składowania materiału – rachunek ekonomiczny jest nie zasadniony.
- 11.2. Kotły na słomę: charakter obiektu, konieczność stałej obsługi oraz posiadania pomieszczenia składowania materiału jeszcze większego niż w przypadku kotłów opalanych drewnem dyskwalifikują tego typu rozwiązanie – rachunek ekonomiczny jest nie uzasadniony.
- 11.3. Kolektory słoneczne do podgrzewania wody użytkowej: jest możliwe zastosowanie instalacji solarnej, decyzja Inwestora w późniejszym okresie użytkowania.
- 11.4. Pasywne wykorzystanie energii słonecznej: brak możliwości zastosowania odpowiedniego układu strukturalno – materiałowego budynku.
- 11.5. Spalanie biogazu: brak odpowiednich źródeł pozyskiwania i wytwarzania biogazu.
- 11.6. Energia wodna: brak warunków wykorzystania energii spadku wód.
- 11.7. Kolektory słoneczne do podgrzewania powietrza: największe zapotrzebowanie w tego typu obiektach występuje w okresie najmniejszej insolacji (nasłonecznienia) tj. zimą, z tego powodu układ jest nieekonomiczny.
- 11.8. Systemy fotowoltaiczne: : jest możliwe zastosowanie instalacji fotowoltaicznej, decyzja Inwestora w późniejszym okresie użytkowania.
- 11.9. Elektrownie wiatrowe: brak odpowiednich warunków oraz możliwości lokalizacji.
- 11.10. Pompa ciepła solanka/woda – zastosowanie pompy nie jest ekonomiczne w przypadku ogrzewania niewielkich pomieszczeń
- 11.11. Energia geotermalna: projektowany budynek nie jest zlokalizowany w obszarze występowania źródeł geotermalnych.

12. OCHRONA PRZECIWPÓŻAROWA

(według Dz. U. z 2015 r., poz. 2117 z dnia 14 grudnia 2015 r.)

Informacje o powierzchni, wysokości i liczbie kondygnacji:

Budynek jest obiektem istniejącym. Budynek jest obiektem w części socjalnej na podstawie par. 3 pkt. 16. dwukondygnacyjnym, w części stajennej jednokondygnacyjnym. Część stajenna i socjalna stanowią odrębne strefy pożarowe.

Powierzchnia użytkowa	– 528,65m ²
Powierzchnia wewnętrzna	– 561,95m ²
Wysokość budynku	– 11,36m (N)
Liczba kondygnacji nadziemna	– 1-IN, 2 ZL III
Kubatura	– 4541.30 m ³

Odległość od innych obiektów i od granicy działki

Budynek jest obiektem istniejącym. Budynek jest obiektem w części socjalnej na podstawie par. 3 pkt. 16. dwukondygnacyjnym, w części stajennej jednokondygnacyjnym. Część stajenna i socjalna stanowią odrębne strefy pożarowe.

Odległość od istniejącego budynku do projektowanego budynku ujeżdżalni w rzucie parteru, w najmniejszym punkcie wynosi 6,20m. Obiekty znajdują się na jednej działce.

Parametry pożarowe występujących substancji palnych Przewidywana gęstość obciążenia ogniowego

W budynku będą znajdowały się typowe materiały związane z jego funkcjonowaniem, których pożary zaliczane są w większości do grupy pożarów „A”. W budynku nie przewiduje się stosowania substancji palnych oraz materiałów klasyfikowanych jako niebezpieczne pożarowo w ilościach istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa pożarowego oraz oceny zagrożenia wybuchem. Przeznaczenie budynku i sposób użytkowania nie przewiduje stosowania i magazynowania substancji mogących powodować występowanie stref zagrożenia wybuchem. Substancje łatwopalne, które z powietrzem mogłyby tworzyć mieszaniny wybuchowe, nie są stosowane w budynku. W związku, z tym w budynku brak jest pomieszczeń kwalifikowanych do zagrożonych wybuchem. W budynku oraz w przestrzeni zewnętrznej w granicach opracowania nie występuje zagrożenie wybuchem.

Ilość występujących materiałów nie powoduje przekroczenia gęstości obciążenia ogniowego w wysokości do 500 MJ/m²(279,80kWh/m²). Mając na uwadze istotę znaczenia tego parametru w analizach sektorowych przyjmuje się przeciętną wartość gęstości obciążenia według „Wider Vocational Initiative in Structural Steelwork, CD-ROM, Pilot for Beta – site testing, The Steel Construction Institute, Ascot, UK, 1999(Version I) & 2001 (Version II), które wynosi 310÷430 MJ/m². Klasa obciążenia ogniowego – II według Eurocode 1. Basis of

design and actions on structures – Part 2 – 2: Actions on structures exposed to fire, Eurocode 1 – Part 2 – 2, Brussels, CEN, ENV 1991-2-2, 1994.

Kategoria zagrożenia ludzi, przewidywana liczba osób na każdej kondygnacji

Projektowana inwestycja ze względu na przeznaczenie oraz sposób użytkowania, wynikający z treści przepisu § 209 ust. 5 warunków techniczno-budowlanych zaliczany jest do dwóch stref pożarowych:

ZL III, która jest kategorią właściwą dla budynków (stref pożarowych) użyteczności publicznej nieposiadających pomieszczeń przeznaczonych dla ponad 50 osób niebędących ich stałymi użytkownikami.

IN – dla zwierząt inwentarskich

Część obiektu IN, część obiektu ZL III oznaczono w części graficznej projektu

Kategoria zagrożenia ludzi – ZL III

Przewidywana ilość osób:

szatnia – do 8 osób

pokój socjalny – 3 osoby

Informacje o podziale na strefy pożarowe oraz strefy dymowe:

Powierzchnia wewnętrzna – 561,95m²

Obiekt znajduje się w dwóch strefach pożarowych

Powierzchnie projektowanych w budynku stref pożarowych nie przekraczają

dopuszczalnych wielkości strefy pożarowej dla kategorii zagrożenia ludzi ZL III, IN w budynku niskim – wynoszących odpowiednio 8000 m².

Dane dotyczące klasy odporności ogniowej elementów budowlanych dla klasy D odporności pożarowej budynków

Klasa odporności pożarowej budynku strefy ZLIII: D

Klasa odporności ogniowej elementów budowlanych

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej elementów budynku (dotyczy elementów wraz z uszczelnieniem złączy i dylatacjami)						
	Główna konstrukcja nośna	Konstrukcja dachu	Strop ¹⁾	Ściana zewnętrzna	Ściana wewnętrzna	Przekrycie dachu ²⁾	
„D”	R 30	(-)	REI 30	EI 30 _(0 ↔ i)	(-)	(-)	

Dla strefy pożarowej IN (pow. 288 m² kub. Poniżej 1500 m³) przyjęto zabezpieczenie do stanu NRO.

Informacje o warunkach i strategii ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób:

Z pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi zapewniona jest ewakuacja na zewnątrz budynku albo drogami komunikacji ogólnej zwanymi dalej „drogami ewakuacyjnymi”.

Na parterze ewakuacja odbywa się poprzez wyjście główne od strony zachodniej . Drzwi prowadzące do części stajennej EI60.

Drogi ewakuacji powinny zostać opisane i oznakowane znakami ewakuacyjnymi. Do wykończenia wnętrz pomieszczeń oraz dróg komunikacji ogólnej służących celom ewakuacji zastosowane zostaną materiały co najmniej trudno zapalne (o klasie reakcji na ogień nie niższej od D-s1 a posadzki nie niższej od C_{fl}). Wysokość drzwi w świetle co najmniej 2 m, szerokość co najmniej 0,9 m w świetle. Szerokość drzwi stanowiących wyjście ewakuacyjne z budynku o szerokości min. 120cm.

Drzwi do pomieszczeń nie blokują i nie zawężają szerokości przejścia. Szerokość przejść ewakuacyjnych w pomieszczeniach co najmniej 0,9 m.

Natężenie oświetlenia na drodze ewakuacyjnej o szerokości do 2m mierzone w jej osi przy podłodze musi być $\geq 1lx$. W miejscach oznakowania sprzętu pożarowego natężenie oświetlenia musi być $\geq 5lx$. W obszarze środkowym, który jest nie mniejszy niż połowa szerokości tej drogi, natężenie oświetlenia nie może się zmniejszyć o więcej niż 50%. Źródło zasilania powinno zapewniać dostawę energii w odpowiednio długim czasie (przyjmuje się 1 godzinę),

Na drogach ewakuacyjnych zaprojektowano awaryjne oświetlenie ewakuacyjne spełniające wymagania Polskiej Normy PN-EN 1838:2005.

Drogi ewakuacyjne oraz wyjścia ewakuacyjne należy oznakować ewakuacyjnymi znakami bezpieczeństwa zgodnie z Polską Normą PN-92/N-01256/02

Elementy wykończenia wnętrz

Do wykończenia wnętrz pomieszczeń oraz dróg komunikacji ogólnej służących celom ewakuacji zastosowane zostaną materiały co najmniej trudno zapalne (o klasie reakcji na ogień nie niższej od D-s1 a posadzki nie niższej od C_{fl}).

Szerokość poziomych dróg ewakuacyjnych nie mniejsza niż 140 cm, nie mniej niż 0,6 m na każde 100 osób. Dopuszcza się przy ewakuacji do 20 osób szerokość drogi min. 120 cm. Wysokość

drogi ewakuacyjnej wynosi co najmniej 220 cm. Wysokość lokalnego obniżenia odcinka drogi może wynosić 200cm.

Wymagania instalacyjne dla budynku.

a/ instalacja grzewcza.

Energia ciepła na bazie zasilania elektrycznego zgodnie z obowiązującymi przepisami z doborem systemu instalacji stwarzającym zagrożenia pożarowego.

b/ instalacja elektroenergetyczna

Instalacje elektroenergetyczne powinny zostać zaprojektowane i wykonane zgodnie z warunkami technicznymi Polskich Norm:

- .1 PN – IEC 60364. Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych.
- .2 PN – 91/E-05009/01. Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych.
Zakres, przedmiot i wymagania podstawowe.
- .3 PN – 91 /E – 05009 / 482. Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych.
Ochrona zapewniająca bezpieczeństwo. Dobór środków ochrony w zależności od wpływów zewnętrznych. Ochrona przeciwpożarowa.

Oświetlenie awaryjne (ewakuacyjne i zapasowe) oraz przeszkodowe.

Konieczne jest wyposażenie budynku w oświetlenie awaryjne oraz przeszkodowe. Wymagane natężenie oświetlenia ewakuacyjnego – 1,0 lx na powierzchni dróg ewakuacyjnych i 5,0 lx przy punktach przeciwpożarowych (hydranty, gaśnice), czas załączania do 2s i świecenia, przez co najmniej 1 godzinę od zaniku oświetlenia podstawowego z uwzględnieniem:

PN-EN 1838:2005 Zastosowanie oświetlenia. Oświetlenie awaryjne.

PN-EN50172:2005 Systemy awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego.

Natężenie oświetlenia na drodze ewakuacyjnej o szerokości do 2m mierzone w jej osi przy podłodze musi być $\geq 1\text{lx}$. W miejscach oznakowania sprzętu pożarowego natężenie oświetlenia musi być $\geq 5\text{lx}$. W obszarze środkowym, który jest nie mniejszy niż połowa szerokości tej drogi, natężenie oświetlenia nie może się zmniejszyć o więcej niż 50%. Źródło zasilania powinno zapewniać dostawę energii w odpowiednio długim czasie (przyjmuje się 1 godzinę),

Budynek jest i powinien być wyposażony w główny przeciwpożarowy wyłącznik prądu umieszczony przy wejściu do obiektu lub przy głównym przyłączy sieciowym oraz oświetlenie ewakuacyjne .

d/ instalacja odgromowa

Budynek jest chroniony instalacją odgromową o zwodach poziomych niskich umieszczonych na obiekcie, wykonaną zgodnie z warunkami technicznymi normy PN – IEC 61024 – 1 : 2001. Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Zasady ogólne.

Informacje o wyposażeniu w gaśnice

Obiekt musi być wyposażony w gaśnice, spełniające wymagania Polskich Norm. Strefy pożarowe kwalifikowane do kategorii zagrożenia ludzi ZL III należy wyposażyć w gaśnice. Przy doborze i rozmieszczeniu gaśnic przenośnych w budynku należy uwzględnić przepisy rozporządzenia . W pobliżu rozdzielni elektrycznej zasadnym jest umieszczenie dodatkowo gaśnic GS-5.

W szczególności należy uwzględnić następujące zasady:

budynek powinien być wyposażony w gaśnice przenośne według normatywu 2kg lub 3 dm³ środka gaśniczego na 100m²,

sprzęt gaśniczy umieszczony jest w miejscach łatwo dostępnych i widocznych,

sprzęt gaśniczy umieszczono w miejscach nie narażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła,

do sprzętu zapewniony jest dostęp o szerokości co najmniej 1m.,

oznakowanie miejsc usytuowania sprzętu jest zgodne z Polską Normą PN-92/N-01256/01

odległość dojścia do sprzętu gaśniczego i gaśnic przenośnych z dowolnego miejsca w obiekcie nie przekracza 30m.

Dla wszystkich typów gaśnic zastosowanych w obiekcie ilości środka gaśniczego nie może być mniejsza niż 2kg (3dm³) – dopuszcza się według w/w parametrów wielkości gaśnic dostępne w handlu, posiadające świadectwo dopuszczenia do stosowania w ochronie przeciwpożarowej.

Informacje o przygotowaniu obiektu budowlanego i terenu do prowadzenia działań ratowniczo-gaśniczych, a w szczególności informacje o drogach pożarowych, zaopatrzeniu w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru oraz o sprzęcie służącym do tych działań

Budynek niski kwalifikowany do kategorii zagrożenia ludzi ZL III , IN posiada zapewnienia drogi pożarowej od ulicy głównej.

Hydranty zewnętrzne usytuowane są na działce Inwestora oraz na drodze gminnej, na sieci wodociągowej.

Hydrant wewnętrzny projektowany, H25 usytuowano na drodze komunikacji ogólnej wg rysunku rzutu.

Uwagi

Wszystkie użyte materiały oraz zastosowane urządzenia przeciwpożarowe powinny posiadać odpowiednio aktualne aprobaty techniczne, certyfikaty zgodności, deklaracje zgodności lub świadectwa dopuszczenia jednostek certyfikujących akredytowanych przez PCBC np. ITB i CNBOP.

Materiały budowlane służące ochronie przeciwpożarowej oraz deklarowanym stopniu odporności ogniowej winny posiadać odpowiednio deklaracje zgodności, certyfikaty zgodności lub świadectwa dopuszczenia wydane przez uprawnione jednostki certyfikujące.

Zawartość punktu WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ Opisu technicznego do Projektu architektoniczno-budowlanego, części rysunkowej Projektu Budowlanego należy traktować jako nierozdzielne dopełnienie każdej informacji zawartej w/w dokumentacji.

13. UWAGI KOŃCOWE

1. Projekt budowlany stanowi podstawę do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę [zgodnie z *Ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.) i Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. Nr 120, poz. 1133, z późn. zm.)*], a projektowane roboty budowlane należy wykonać zgodnie ze szczegółowymi dyspozycjami zawartymi w odrębnych projektach wykonawczych – wg specjalności branżowych.
2. W przypadku wątpliwości zwracać się do nadzoru autorskiego.
3. Jakikolwiek odstępstwa od projektu, zmiany w zakresie zastosowanych materiałów i technologii, należy bezwzględnie każdorazowo uzgadniać z właściwymi projektantami w nadzorze autorskim.
4. Wszystkie elementy systemowe montować zgodnie z instrukcją producenta.
5. Prace budowlane prowadzić, pod ciągłym nadzorem osoby uprawnionej, przez wykonawcę posiadającego odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie.
6. Roboty budowlane realizować zgodnie z obowiązującymi przepisami Prawa budowlanego oraz BHP, przy czym należy stosować się do wszystkich uznanych reguł sztuki budowlanej [odpowiednich norm branżowych, warunków technicznych wykonywania i odbioru robót budowlanych, wytycznych technologii użytych systemów budowlanych], a całość realizacji musi odpowiadać najnowszemu poziomowi techniki budowlanej.
7. Zaleca się stosować tylko skompletowane zestawy wyrobów [objętych Aprobata Techniczną ITB] od jednego wybranego producenta systemu – konieczny warunek świadczenia doradztwa technicznego oraz poprawnego wykonania robót budowlanych i udzielenia gwarancji.
8. Ze starannością i dbałością wykonać detale, szczególnie architektoniczne.

9. Niniejszy opis należy rozpatrywać zgodnie z opracowaniami branżowymi (częścią opisową oraz rysunkową):

- projekt konstrukcyjny
- projekt instalacji sanitarnej
- projekt instalacji elektrycznej

W przypadku rozbieżności należy zawiadomić projektanta!